

E-õppe eesliinil aitab ellu jääda õlatunne

4 aastat tagasi Autor: [AM](#)

Joanna Jõgela.

Hugo Treffneri Gümnaasiumi keemiaõpetaja **Joana Jõgela** ja Gustav Adolfi Gümnaasiumi eesti keele ja kirjanduse õpetaja **Maarja-Liisa Vokksepp** kirjeldavad esimest e-koolinäädalat, jagavad kogemusi tundide läbiviimisest, tutvustavad enda digitöövahendeid ja mõtisklevad teemal, mida uutmoodi õppesüsteem tähendab õpilastele ja õpetajatele.

Henrik Visnapuu luuletust teisiti tulevast kevadest tsiteeritakse sel aastal rohkem kui kunagi varem ja mitte ainult emakeeletundides. Koroonaviiruse leviku pidurdamiseks läks Eesti alates 14. märtsist esimest korda ajaloos üle täielikule e-õppele. Esmane ärevus on möödas, nüüd peame lihtsalt hakkama saama, kinnitavad uude olukorda sattunud õpetajad.

Hugo Treffneri Gümnaasiumi keemiaõpetaja Joana Jõgela sõnul räägiti võimalikust sulgemisest juba nädal varem, sellest hoolimata raputas teade koduõppele üleminekust nii pedagooge kui ka õpilasi. „13. märtsil, reedel ilmusid koolimaja seintele sildid, et koolimaja läheb kinni ja meie pidime silmitsi seisma uue reaalsusega,“ räägib õpetaja Jõgela ning tunnistab ausalt, et tema esimeseks emotsiooniks oli paanika.

„Peas keerlesid küsimused: mis ma nüüd teen? Kuidas praktilised tööd tehtud saavad? Ja siis muidugi: mis saab kontrolltööde ja perioodihinnetega?“ kirjeldab Jõgela.

Esimeste päevade raskused

Maarja-Liisa Vokksepp.

Gustav Adolfi Gümnaasiumi eesti keele ja kirjanduse õpetaja Maarja-Liisa Vokksepp läks esimesele e-koolipäevale vastu samasuguse ärevuse ja ebakindlusega. „Tundsin end kui part tormise ilmaga vees: väljast üsnagi rahulik, aga jalad siplevad vee all, vesi peksab ka igasse suunda,” muigab õpetaja Vokksepp, kes alustas tööd pool kaheksa hommikul ja sai arvuti lõpuks kinni panna kell 22.38. Järgmisel koolipäeval lõpetas ta tund aega varem. „Progress!” naljatab õpetaja.

Huumor kulub raskel ajal ära, eriti arvestades, et distantsilt suhtlemine ja õpetamine ei tähenda sugugi hõlbuelu. Õpetaja Vokksepp annab viies klassikomplektis kaht, ühes üht ainet. „Süsteemid e-õppe toimimiseks on enam-vähem loodud, aga tagasisidestamata tööde hulk kasvab ja ma olen hullumas, kogu aeg käib justkui metsapõlengu kustutamine, kohati leiutan jalgratast, kuigi kõik on mu peas justkui olemas,” tutvustab ta esimese e-õppenädala kõõgipoolt.

Polegi nii keeruline

Kindlasti on praegu lihtsam digipädevatel õpetajatel, kes juba enne tingitud kodusõpet oma tundides infotehnoloogiat kasutasid. „Tegelikult on tänapäeval ikka ääretult lihtne distantsõpet korraldada, meil on nii palju erinevaid kanaleid, äppe ja vidinaid, mille kaudu õpilasi õppima innustada,” tunnistab keemiaõpetaja Joana Jõgela. Juba enne eriolukorda oli üks tema lemmiktöövahenditest Moodle'i keskkond, kuhu saab mugavalt üles laadida õppevideosid. „Varem oli mul alati keegi videote tegemise juures abiks, aga nüüd tuli kõigea ise hakkama saada,” ütleb Jõgela, kelle sõnul osutus video salvestamine ja töötlemine üllatavalt lihtsaks.

„Mina kasutan sellist vabavara programmi nagu [Screenrec](#), mis lihtsalt salvestab üles arvutiekraani pildi koos heliga. Seega teen kõigepealt vastava teema slaidid valmis, siis räägin slaididele jutu juurde ja nii ongi juba videoga ühel pool. Vahepeal monteerin sinna vahele mõne huvitava katse sest keemias siiski teisiti ei saa. Valmis video laen üles ja õpilased saavad selle [Moodle](#)'i keskkonnast kätte. Sinna panen üles ka materjale ülesannete lahenduskäikudega ning teadmisi kontrollivaid teste.” [Moodle](#)'i kõrval kasutab Jõgela ka [Learningapps](#)'i keskkonda ja igapäevaselt toimuvad ka õpilastega [Skype](#) konsultatsioonid. Viimased toimuvad pisemates rühmades, kus osaleb 10 kuni 15 õpilast, et ilusti läbi arutada murekohad ning kindlasti ka selleks, et lihtsalt sotsiaalne olla.

Emakeeleõpetaja Maarja-Liisa Vokksepp tõdeb, et *online* testide keskkonnad, iseseisva õppimise äpid, [Google Drive](#) ja muud keskkonnad on juba saanud hariduse tavapäraseks osaks ja valikut jagub. Õpetaja Vokksepp klassides kasutatakse harjutus- ja kontrolltöödes peamiselt [Socrative](#)'i keskkonda, aeg-ajalt teevad lapsed kirjalikke töid ja ettekandeid Google Drive'is. „Praegu on minu ellu lisandunud [Google Classroom](#), [Hangouts](#) ja [Meet](#),” loetleb Vokksepp.

„Kohati on digivõimaluste rägastikus raske orienteeruda, rääkimata siis õpilastest, kes praegu peavad tõenäoliselt saja erineva keskkonnaga toime tulema,” toob ta välja ühe murekoha. Sellega nõustub keemiaõpetaja Jõgela: „Digiõpet saab teha tuhandel viisil ja see põhjustaski suurema osa õpetajate paanikast,” teab Jõgela. Ta soovib kõige olemasoleva järeleproovimise asemel igal õpetajal leida paar-kolm tema enda isiku ja tööpõhimõtetega sobivat keskkonda ja rakendus. Lisaks on igal koolil soovitatav oma e-õppe kanalid kokku leppida, et õppijatel poleks vaja kasutada kümnet erinevat keskkonda.

Õpetajad hoiavad kokku

Tehnoloogia toimimise kõrval pistavad haridustöötajad rinda kommunikatsiooniküsimustega. Kuidas mõista, kas lastele antud koduse töö hulk on paras või liiga mahukas? Kas kogu klass saab uuest peatükist aru? Kuidas kiita, lohutada, abi pakkuda ja aru saada, kes abi vajab, kui pole võimalik õpilastele silma vaadata ja nende tundeid tajuda? Ja kuidas olla kindel, et sellel hoopis uutmoodi hariduspõllul

saavad seemned jätkuvalt viljakasse mulda, ning külvajal meelemõistus ning hingejõud alles jäävad?

Raskused liidavad. Õpetaja Jõgela ja õpetaja Vokksepp kinnitavad kui ühest suust, et koolmeistrid hoiavad kokku. Jagavad üksteisele materjale, soovitusi, nippe, tulevad virtuaalmaailma vahendusel appi, kui mõni kolleeg hätta jääb. „Mulle meeldib see, kuidas praegune olukord on äkitsi meie õpetajaid veelgi liitnud, ma ausalt ei tea, kuidas ma hakkama saaks, kui mul ei oleks nii palju virtuaalseid õlgu, mille najale oma pea vahepeal toetada,“ tunnistab Vokksepp. Need adrenaliinirohked päevad Eesti e-õppe eesliinil pole teda murdnud, vastupidi – eesti keele ja kirjanduse õpetaja Maarja-Liisa Vokksepp on jõudnud kindla äratundmiseni: ta teeb olulist ja väärtuslikku tööd.

Rõõmu sellest, et õpetajapere koduõppe väljakutse väärilt vastu võttis, jagab ka keemiaõpetaja Joana Jõgela. „See ongi õpetajatöö üks kõige lahedamaid külgi. Iga päev (ja antud olukorras isegi iga tund) õpid sa midagi uut, arened, leiutad, otsid lahendusi, põrud ja otsid uue lahenduse, aga sa tead, et lõpuks saad ikka hakkama,“ kinnitab Jõgela ja julgustab neid, kel käinud peast läbi mõte õpetaja ametisse asuda: „Kui Sulle tundub, et üks pisikene lahenduste otsija, selgitaja, meeskonnamängija ja enesearendaja on Sinus olemas, siis õpetaja kutse on just sulle, nüüd tuleb lihtsalt endale õppeaine valida!”

- [Tegijad](#)
- [Uudised](#)

- [Lahendused](#)
- [Tarkvara](#)